

РЕШЕНИЕ

№ 8

гр. Монтана, 24.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – МОНТАНА в публично заседание на осемнадесети октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Милена Бранкова

Членове: Олег Софрониев
Костадин Живков

при участието на секретаря Петранка Ал. Петрова
в присъствието на прокурора Окръжна прокуратура - Монтана К. Цв. В.
като разгледа докладваното от Милена Бранкова Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20211600600189 по описа за 2021 година

С Присъда на РС Берковица от 28.05.2021 г. по НОХД № 434/2019 г., подсъдимия Т. А. от гр. *, обл. * е признат за НЕВИНОВЕН в това, че на неустановена дата през м. октомври 2019 г. до 26.10.2019 г. в гр. *, в търговски обект /скара-бира/, собственост на ЕТ „Т.А.“ *, при условията на продължавано престъпление, предложил имотна облага – сумата от 40 лв. на А.В., с цел да склони него и негови познати да упражнят изборителните си права в полза на определен кандидат за общински съветник при провежданите избори за Кмет и общински съветници на 27.10.2019 г., а именно за Т. А – кандидат за общински съветник от местна коалиция НДСВ, ДПС, НОВО ВРЕМЕ, ВОЛЯ, определена под № * в бюлетината и регистриран в преференция на бюлетината с № *, с валидна регистрация съгласно Изборния кодекс, поради което и е ОПРАВДАН по обвинението за престъпление по чл. 167, ал. 2 от НК.

В срок срещу горната Присъда е постъпил ПРОТЕСТ от РАЙОННА ПРОКУРАТУРА БЕРКОВИЦА. В същия се поддържа, че Присъдата е

необоснована и незаконосъобразна, тъй като са допуснати съществени процесуални нарушения при обсъждането на доказателствата. Иска се нейната отмяна и постановяване на нова – осъдителна по текста на обвинението.

На проведеното от въззивния съд разпоредително заседание от 04.08.2021 г. е прието, че не следва да се провежда въззивно съдебно следствие, но е дадена възможност на прокуратурата да доуточни оплакванията си в първоначалния бланкетен протест.

В съдебно заседание пред въззивната инстанция представителят на ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА МОНТАНА изразява становище за основателност на Протеста. Поддържа, че е несъмнено установено подсъдимият да е участвал в процесните избори като кандидат за общински съветник, че разполага със заведение, в което среща множество хора и има възможност да ги агитира неправомерно, че св. А. В. бил максимално конкретен в приобщените му по надлежния ред показания и че не е установена точната дата на извършване на деянията, което не пречи подсъдимият в определен период да е бил и извън територията на гр. *и въпреки това да е имал възможност да извърши деянията. Предлага доводите й да бъдат споделени, да бъде отменена оправдатената присъда и бъде постановена нова – осъдителна.

Защитникът смята доводите в протеста за неоснователни. Анализира събраните в хода на съдебното следствие пред първата инстанция доказателства и твърди, че обвинението не е доказано. Моли да бъде потвърдена оправдатената присъда.

Във въззивното производство нови доказателства не са събирани.

Окръжният съд, след като прецени оплакванията в Протеста, във връзка с доводите и становищата на страните и след като провери по реда на чл. 314 от НПК и служебно обжалваната Присъда, намира следното:

Протестът е допустим – подаден е в срок и от страна, която разполага с процесуалната възможност за въззивно обжалване. Допълнителният протест по съдържанието отговаря на изискванията на закона.

Разгледан по същество, протестът е неоснователен.

За да постанови присъдата си, в рамките на проведено по общия

предвиден в НПК ред съдебно следствие, първоинстанционният съд приел за установено от фактическа страна следното: подсъдимият Т.А. живее в гр. *. Осъществява търговска дейност като ЕТ „Т.А.“ със седалище в същия град и стопанисва заведение за обществено хранене, находящо се на кръстовището на улиците „*“ и „*“, по-известно като „*“. На 27.10.2019 г. в страната се провеждали избори за Кметове и общински съветници. С Решение № 61-МИ/22.09.20219 г. на ОИК *е регистрирана листа с кандидати за общински съветници на местна коалиция „НДСВ, ДПС, Нова време и Воля“, в която под № *като кандидат за общински съветник е вписан подсъдимия А.. Последният познавал свидетеля А.В. като чест клиент на горното заведение. По получен сигнал до органите на реда в деня на изборите, че подсъдимият на два пъти предлагал пари на св. В. за да гласува за него и за да намери още лица, които да упражнят изборителното си право в полза на А., било образувано досъдебно производство. В рамките на последното, св. В. бил разпитан и пред съдия, пред когото заявил, че около 2 седмици преди изборите, по време на обяд в заведението на подсъдимия, последният го извикал настрана и му предложил 40 лв. ако гласува за него. За целта трябвало да направи съответната отметка в бюлетината, да я снима, да снима и личната си карта и след като покаже снимките, щял да получи обещаните пари. Разказал още, че предложил да намери и други кандидати за подобно гласуване, поради което при събиране с приятели на 25.10.2019 г. споделил със св. Е.И. за това предложение, но последният не го възприел. Твърдял, че при посещение в заведението на подсъдимия на следващия ден – 26.10.2019 г., последният подновил офертата за 40 левово възнаграждение при подходящо гласуване, но този път отказал. Въпреки това, същия ден на „капанче“ пред сградата на полицията, предал предложението за купуване на гласове на познатите си – свидетелите Е.И., Д.П. и И. М., като споменал за сума от предагани 50 лв., но последните не се съгласили. По тези показания, прокуратурата изградила обвинителната си теза и внесла настоящия обвинителен акт в съда.

В рамките на проведеното съдебно следствие първоинстанционният съд приел, че горната фактическа обстановка не се доказва по несъмнен и категоричен начин. Обсъдил подробно всички свидетелски показания, като отчел, че от тях не може да се направи извод, че именно подсъдимият е автор на подобно деяние, тъй като само св. В.в показанията си на досъдебното

производство твърди този факт. Останалите свидетели признават, че им е говорил за даване на суми от по 50 лв. за глас при подходящо гласуване, но са категорични, че нито им е казвано за коя формация, нито за кой точно нейн кандидат за общински съветник да гласуват. Не се доверил на показанията на св. В. от ДП още и поради това, че там той говорел за предлагана му сума от 40 лв., а той самият предлагал на приятелите си по-висока сума – от 50 лв., което е неправдоподобно. Възприел за достоверни показанията на посочените от подсъдимия свидетели, според които на дати 25 и 26.10.2019 г. последният не пребивавал в гр. *, а в гр. *– на изложба на гълъби. При недостъпност на преките доказателства / показ. на св. В./ и на косвени такива, от които може да се направи единствения възможен извод за авторството на деянието, съдът счел, че обвинението не е несъмнено доказано и оправдал подсъдимия.

При извършената въззивна проверка на горната присъда по повод подадената срещу нея жалба, а и при служебната такава, настоящата инстанция не намери законови основания за нейната отмяна или изменение.

Първоинстанционното производство е проведено в пълно съответствие с изискванията на процесуалния закон, като не са допуснати процесуални нарушения, камо ли пък такива със съществен характер. Събрани са в нужния обем всички относими и допустими доказателства по предвидения в НПК ред. Тези доказателства са надлежно обсъдени в тяхната взаимна връзка и логическо единство, при което са направени верни, логични и последователни изводи по фактите. Съдържанието на първоинстанционните мотиви изцяло съответства на изискванията на чл. 305 от НПК. Съдът е обсъдил всички доказателства и се е мотивирал на кои от тях дава вяра и защо. Не е пропуснал и направените възражения от страна на защитата, като мотивирано е посочил защо ги смята за основателни. В този смисъл - не са допуснати съществени процесуални нарушения в първоинстанционното производство, които да накърняват правата на страните; липсва и необоснованост на присъдата.

Доводите в основния и допълнителния Протест не могат да бъдат споделени. Първостепенният съд обстойно е обсъдил всички свидетелски показания и е стигнал до правилния извод, че елементите от фактическия състав на престъплението не са доказани с изискваната от закона безспорност. Единственото доказателство, което сочи на елементи от престъплението са

свидетелските показания на лицето Е. В., депозираните пред съдия в хода на досъдебното производство. Правилно е прието, че дори и приобщени надлежно, тези показания не са достатъчни, за да установят по несъмнен начин съпричастността на подсъдимия в извършването на подобно деяние. Тези показания са изолирани и не се подкрепят от останалите свидетелски показания и събраните в хода на съдебното следствие писмени доказателства. Събраните данни относно личността на св. Вельов, даващи основание на прокуратурата да счита, че това е довело до отхвърлянето на показанията на това лице, не са причината за постановяване на оправдателната присъда. Въпреки усилията на съда, св. В. не е открит и не е било възможно изслушването му в хода на съдебното следствие. Данните от приобщените му към доказателствата по делото показания от досъдебното производство са надлежно проверени чрез другите способи за доказване и събраните в резултат на това доказателства. От една страна – свидетелите от компанията на В. не са категорични и последователни в показанията си досежно елементите от фактическия състав на престъплението, от друга – предаденото безпротиворечиво от тях за съществени елементи от този фактически състав се различава съществено от посоченото на ДП от св. В. и от трета – посочените от подсъдимия свидетели и писмени доказателства опровергават присъствието му на посоченото в обвинителния акт място в периода, в които е отразено да са извършени деянията. При тази недоказаност на твърдяните в обвинителния акт факти, в действителност не може да се направи несъмнен и категоричен извод, че подсъдимият е извършил престъпление по чл. 167, ал. 2 във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК. По принцип, законът допуска постановяване на осъдителна присъда само по косвени доказателства, но само тогава, когато в тяхната взаимна връзка и единство, може да се направи логичен, непоколебим и категоричен извод относно виновността на извършителя и останалите елементи от състава на престъплението, за което е бил предаден на съд. В конкретния случай, тази логическа безспорност липсва. Задължение на прокурора е да докаже обвинението си и то по безспорен начин, както изисква разпоредбата на чл. 303, ал. 2 от НПК. След като липсват несъмнени и убедителни доказателства, че деянието е извършено именно от подсъдимия и то – виновно, то единственият възможен резултат от делото е постановяването на оправдателна присъда.

Като взе предвид изложеното, въззивната инстанция намери, че

първоинстанционната присъда следва да бъде потвърдена изцяло.

По горните съобщения и на основание чл. 338 от НПК, Окръжният съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло Присъдата н Районен съд град Берковица,
постановена на 28.05.2021 г. по НОХД № 434/2019 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____